

Arrest

nr. 316 859 van 19 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) juli 1995.

1.2. Verzoeker dient op 1 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 22 maart 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 juni 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. A. A., verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Biyomaal-clan te behoren en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op (...) juli 1995 in Awbaale, gelegen in de wijk Wadajir van de stad Marka,

provincie Lower Shabelle. Daar woonde u samen met uw ouders, uw halfzus en uw drie broers tot in 2013, toen u bij een verwant in de wijk Horsed in Marka ging wonen. Enkele jaren later ging u weer in uw ouderlijk huis in Awbaale wonen, tot ongeveer een week voordat u Somalië hebt verlaten. U bent getrouwd en hebt een zoon, die momenteel bij zijn moeder in jullie huis in Awbaale verblijft. U bent naar school geweest en hebt leren lezen en schrijven. Omdat uw familie het niet breed had, bent u na de achtste graad gestopt met school, zodat u uw vader kon helpen in zijn apotheek. In de tijd dat u in Horsed woonde bij een man die u uw oom A. noemt, hielp u hem met zijn winkel door leveringen te doen. Eind 2021, toen u weer in Awbaale woonde, verdiende u de kost door met een bajaaj (riksja) te rijden.

Op een ochtend in 2013 was u in de apotheek van uw vader aan het schoonmaken toen een man van de plaatselijke militie binnenkwam en eiste dat u een belasting zou betalen. Zo vroeg op de dag was jullie kassa echter nog leeg, waardoor u niet in staat was om geld te geven. Het militielid werd kwaad en zei dat u moest wachten terwijl hij zijn geweer ging halen. U was geschrokken en liep naar uw moeder, die u aanraade om uw leven te redden door naar uw "oom" A. te gaan. Vanaf dat moment had u direct noch indirect contact met uw familie tot u in 2020 naar een telefooncafé ging, de naam van uw vader intikte in de app IMO, en zo met hem kon praten.

Zonder dat u het wist, was uw moeder in de tussentijd overleden en waren uw vader en broers naar België vertrokken. Uw jongere broer A. (O.V.-nummer [...] en CG-nummer [...]) werd omwille van zijn clan gepest en gediscrimineerd en verliet daarom Somalië. Met de hulp van een smokkelaar reisde hij naar België, waar hij op 22 februari 2016 als minderjarige een asielaanvraag deed. Op 24 maart 2017 werd hem de Vluchtelingenstatus toegekend. Datzelfde jaar vertrokken uw ouders en broers naar Nairobi (Kenia). Uw moeder is daar in 2019 aan diabetes overleden. Via een procedure voor gezinshereniging zijn uw vader, broer A. (en zus) naar België gekomen. Uw andere broer Ab. (O.V.-nummer [...] en CG-nummer [...]) bleef in Nairobi en reisde later de anderen achterna naar België. Hij werd tegengehouden op de luchthaven omdat hij reisde met een vals of vervalst paspoort. Op 02 augustus 2019 vroeg hij vanop zijn plaats van vasthouding asiel aan. Op 09 september 2019 werd aan A. de Vluchtelingenstatus toegekend.

Zelf was u al deze tijd in Marka blijven wonen. U had het contact met uw familie hersteld, woonde weer in uw ouderlijk huis, werkte als bajaaj-chauffeur en was in 2022 getrouwd. In december 2022 kreeg u ruzie met een andere bajaaj-chauffeur, die escaleerde tot op het punt dat u tijdens een moskeebezoek werd gewaarschuwd dat die man met een wapen in de hand en vergezeld van zijn vrienden was toegekomen en u wilde vermoorden. U verliet de moskee via een andere uitgang en vroeg via uw schoonvader bemiddeling tussen de clans. Zo bedaarde het conflict, zolang u dezelfde plaatsen meed als uw vijand.

U pikte de draad van uw leven weer op tot u op 19 juni 2023 problemen kreeg met Al-Shabaab. U had een man genaamd D. B. naar de grote weg vervoerd met uw bajaaj. Hij werd vrijwel onmiddellijk daarna aangehouden door de politie en afgevoerd. Daags nadien, op 20 juni 2023, werd u opgebeld met de boodschap dat er een klacht was tegen u en dat u zich in Jilib moest gaan aanmelden. U antwoordde enkel 'OK', haakte in en besteedde verder geen aandacht aan deze gebeurtenis. U wist dat de rechtbank van Al-Shabaab in Jilib gevestigd was, en was niet van plan om daadwerkelijk naar daar te gaan. Op 08 juli 2023 werd u een tweede keer opgebeld. Er werd herhaald dat u had moeten verschijnen voor de rechtbank in Jilib en gevraagd waarom u dat niet had gedaan. U vroeg waarom u dat zou moeten doen en wie er dan wel klacht tegen u had neergelegd, en kreeg te horen dat "de islam" een klacht tegen u had ingediend. Dat betekent dat Al-Shabaab zelf u aanklaagt. U maakte duidelijk dat u niet naar de rechtbank zou komen en aan de andere kant beëindigde men het gesprek. Even later kreeg u bericht dat u twintig dollar had ontvangen om een lijkwade mee te kopen. Volgens Al-Shabaab had u één van hun leden uitgeleverd aan de politie en daarom was u ter dood veroordeeld. U werd daarop erg bang en trok voor de tweede keer bij uw "oom" A. in omdat het u niet veilig leek om in uw huis te blijven. Uw vrouw en jullie baby bleven daar wel wonen, en uw schoonbroer was hen komen helpen toen op 10 juli 2023 strijders van Al-Shabaab uw huis binnendrongen en uw schoonbroer neerschoten in de veronderstelling dat u het was. U bleef schuilen bij uw "oom" en zette maar af en toe uw gsm aan om met uw echtgenote te bellen. Op 19 juli 2023 kreeg u op uw gsm een bericht van Al-Shabaab waarin stond dat zij per vergissing uw schoonbroer hadden gedood en wisten waar u zich verborgen hield. Diezelfde dag nog bent u vertrokken naar de hoofdstad Mogadishu.

Uw "oom" nam contact op met uw vader en ze regelden voor u een smokkelaar. Op 27 juli 2023 verliet u Somalië en kon u met valse identiteitsdocumenten vanuit Nairobi naar Turkije vliegen, van waaruit u verder ging naar Nederland. Van daaruit stak u de grens over met België, waar u op 30 juli 2023 toekwam. Op 01 augustus 2023 diende u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Somalië te zullen worden gedood door Al-Shabaab. In ondergeschikte orde vreest u de collega met wie u ruzie had en die u in het verleden wilde vermoorden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een bundel foto's van uzelf in uw regio van herkomst samen met familieleden en vrienden, alsook een foto van uw zoon, en fotokopieën van de Belgische identiteitsdocumenten van uw vader en broers. Op 07 april 2024 liet u nog enkele opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud toevoegen aan het administratief dossier. Op 09 april 2024 liet uw advocaat één van deze wijzigingen ongedaan maken. Op 24 mei 2024 bezorgde uw advocaat ook nog een verwantschapsanalyse ter staving van de door u beweerde familiebanden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In de eerste plaats wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast door het feit dat uw beide broers (A. en Ab.) tijdens hun respectievelijke asielprocedures verklaarden dat u reeds jaren geleden bent gestorven. Daar waar het CGVS op basis van de DNA-analyse (toegevoegd aan het administratief dossier) - waaruit blijkt dat "de bekomen resultaten ondersteunen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid de hypothese dat A. A. en Ab. A. A. dezelfde biologische ouders hebben - betwist noch ontkent dat u een broer bent van A. A. A. (CG-nummer [...]), blijft de vaststelling immers dat uw beide broers in België verklaarden dat u dood was (zie de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). U bent daarmee geconfronteerd en kan enkel herhalen dat jullie echt broers zijn (CGVS, p.14). Gevraagd naar eventuele redenen die uw verwanten zouden hebben gehad om te zeggen dat u al lang dood was, komt u niet verder dan de uitleg dat uw broers nog jong waren toen zij Somalië verlieten en mogelijk niet wisten dat u al die tijd een beetje verderop bij uw "oom" woonde (CGVS, p.14). Uw vader lijdt aan hoge bloeddruk en u speculeert dat uw moeder, die u naar uw "oom" had gestuurd, om die reden voor hem had verzwegen dat u levend en wel bij uw "oom" was gaan schuilen (CGVS, p.15-16), een uitleg die werkelijk niet ernstig te nemen valt. Dat geldt des te meer omdat u volgens uw verklaringen in 2018, 2019 of 2020 in de uiteindelijke versie naar een telefooncafé ging en daar met sprekend gemak uw vader kon opbellen (CGVS, p.10). Dat noch uzelf, noch uw "oom", noch iemand anders uit jullie kennissenkring al die jaren rechtstreeks of via een tussenpersoon een teken van leven gegeven zouden hebben, is zeer onrealistisch. Uw uitleg dat jullie toen nog geen smartphone hadden (CGVS, p.10) kan daar geen ander licht op werpen. Smartphones zijn namelijk niet het enige communicatiemiddel. Bovendien zou heel deze uitleg niet ophelderen waarom uw familieleden dan zouden geloven dat u was gestorven, eerder dan verdwenen of vermist, terwijl zij daarover geen twijfel lieten bestaan en uw broers A. en Ab. beiden overduidelijk verklaarden dat u was overleden (zie de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

Daarbij aansluitend blijkt ook dat uw broers een andere familiesamenstelling opgaven. Volgens de verklaring van Ab. is zijn zus N. immers ook via familiehereniging naar België gekomen (zie blauwe map in het administratief dossier). U verklaart aanvankelijk dat u helemaal geen zussen hebt (CGVS, p.8,9) alvorens te melden dat er wel een meisje samen met jullie is opgegroeid, met name uw halfzus (CGVS, p.9). U hebt geen enkel idee waar uw halfzus tegenwoordig woont, en hebt daar ook nooit achter gevraagd bij de rest van de familie (CGVS, p.9). Na de pauze komt u evenwel terug op deze verklaringen, en stelt u plots dat u wel naar uw halfzus hebt gevraagd, dat zij in België woont nu, en dat u haar zelfs hebt ontmoet in België (CGVS, p.16). Daarmee gaat u dus lijnrecht in tegen uw aanvankelijke verklaringen. Ook van een andere overleden broer, M. (zie verklaringen broers A. en Ab.), lijkt u voor het eerst te horen tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.27-28). U maakt uiteindelijk wel melding van een M. die door uw moeder was geadopteerd en waarover u ooit gehoord hebt, maar kan daar verder niets over vertellen (CGVS, p.28).

Daar waar uw advocaat herhaaldelijk opwerpt dat u niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de uitspraken van uw broers (CGVS, p.15,30), wijzen deze fundamentele tegenstrijdigheden er duidelijk op dat u en uw broers een goed zicht proberen te hinderen op jullie werkelijke levensomstandigheden en het netwerk waarover jullie beschikken binnen en buiten Somalië, in weerwil van de plicht tot medewerking. Er kan en mag immers worden uitgegaan van de veronderstelling dat alle leden van eenzelfde familie gelijkaardige verklaringen afleggen over de samenstelling van die familie. Het is duidelijk dat u daar niet in slaagt. Het feit

dat u niet kan ophelderen waarom uw huidige verzoek om internationale bescherming in België een bedrieglijk licht werpt op de vroegere verklaringen van uw broers, tast uw algemene geloofwaardigheid reeds sterk aan.

Voorts moet worden vastgesteld dat de door u voorgehouden vluchtaanleiding niet kan overtuigen. Daarbij komt u trouwens niet verder dan blote beweringen, die u met geen enkel element kan staven (CGVS, p.24,25,26). Het CGVS kan zich daarom enkel baseren op uw verklaringen. Deze zijn echter dermate onlogisch, onwaarschijnlijk en tegenstrijdig dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

U verklaart dat u op 19 juni 2023 een passagier had vervoerd naar een drukke weg, waar die even later werd opgepakt door de Somalische politie (CGVS, p.11-12,21,22), die op willekeurige tijdstippen patrouilles uitvoert daar (CGVS, p.22). Daarbij past al meteen de kanttekening dat het niet valt in te zien, noch door u wordt opgehelderd, waarom u zou worden beschuldigd van spionage of enige andere betrokkenheid bij de Somalische overheid. Het was immers uw passagier die het tijdstip en de bestemming van de rit had gekozen (CGVS, p.22). U kende deze man enkel van naam omdat hij in een naburige wijk woonde, weet verder niets over hem, en was hem per toeval tegengekomen tijdens uw werk als chauffeur (CGVS, p.21,22). Dat een organisatie als Al-Shabaab, die al jarenlang met succes een guerrilla-oorlog voert tegen de Somalische staat en hun buitenlandse bondgenoten en die doorgaans over een goed inlichtingennetwerk beschikt, u op basis van deze omstandigheden ter dood zou veroordelen als spion komt dan ook weinig realistisch over. Overigens weet u niet hoe het is afgelopen met deze passagier die door de politie werd opgepakt, want hoewel dit aan de basis zou liggen van de door u beweerde vrees, hebt u daar nooit zelfs maar naar gevraagd (CGVS, p.24). Dergelijke desinteresse in uw eigen problemen valt moeilijk te rijmen met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben.

Uw reactie op deze beweerde gebeurtenis, of eerder het gebrek daaraan, is al evenmin plausibel. Hoewel u dus stelt dat u werd belaagd door een gevaarlijke terreurorganisatie, en dat u daar vanwege de inhoud van de boodschap geen twijfel over had (CGVS, p.23), deed u na het eerste dreigetelefoontje helemaal niets. U sprak met uw "oom", die meende dat het misschien een grapje was (CGVS, p.23). U geloofde evenwel niet dat het ging om een grap, maar zette toch "gewoon" uw leven verder (CGVS, p.23).

Overigens zijn uw verklaringen ook allerm minst doorleefd te noemen. Daar waar u consistent dezelfde datums vermeldt, met name een eerste telefoongesprek op 20 juni 2023, gevolgd door een doodsb bedreiging op 08 juli 2023 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; CGVS, p.11,12,23), maakt u vooral een ingestudeerde indruk. Immers, wanneer gevraagd wordt naar het laatste Offerfeest ("Eid Al-Adha", een belangrijke religieuze feestdag in het islamitische geloof) dat u in uw land van herkomst vierde, kaatst u tweemaal de vraag terug of het gaat over het Offerfeest (CGVS, p.27) alvorens te stellen dat het Offerfeest op de "normale data" van de religieuze kalender werd gevierd (CGVS, p.27). Nogmaals gevraagd of u kon duiden wanneer in de door u beweerde gebeurtenissen het Offerfeest werd gevierd, verklaart u dat dit voor het begin van uw problemen viel (CGVS, p.27). U bevestigt dan nogmaals dat uw problemen tijdens het Offerfeest nog niet waren begonnen (CGVS, p.27) en dat u op dat ogenblik nog nooit was opgebeld door Al-Shabaab (CGVS, p.27). Dit kan echter niet kloppen. In 2023 werd het Offerfeest gevierd op 28 juni (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), met andere woorden nadat u zagezegd al eens door Al-Shabaab was gesommeerd naar hun rechtbank. Dat u deze uitspraken volledig probeert om te keren door in uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud uw antwoorden te veranderen van 'Nee' naar 'Ja' is dan ook een post-factum wijziging die duidelijk na enige reflectie tot stand is gekomen, en die zo flagrant tegen uw eerdere uitspraken ingaat dat ze niet in het minst kan overtuigen. U blijkt trouwens ook niet met de gepaste ernst en zorgvuldigheid deze opmerkingen te hebben opgesteld, aangezien u tevens aangaf niet over de Somalische nationaliteit te beschikken (zie Document 3 in de groene map). Deze opmerking werd bij navraag dan weer tegengesproken door uw advocaat via e-mail op 09 april 2024.

Op 08 juli 2023 zou u dan een tweede keer opgebeld zijn door Al-Shabaab, gevolgd door een gelddonatie waarmee u een lijkwade kon kopen (CGVS, p.12,23). Ditmaal nam u de bedreigingen wel ernstig, en in de wetenschap dat Al-Shabaab in uw stad moordaanslagen pleegt (CGVS, p.24), trok u opnieuw in bij uw "oom" (CGVS, p.12,24). Verder ondernam u geen poging om uw onschuld staande te houden of met deze valse beschuldiging om te gaan (CGVS, p.24). Uw vrouw en uw pasgeboren baby liet u achter in uw huis, waar u zelf dus niet langer durfde wonen. Gevraagd of deze manier van handelen dan niet zeer riskant was voor uw vrouw en uw kind, stelt u van niet omdat u de enige persoon was die geviseerd werd. U voegt daar meteen wel aan toen dat het mogelijk was dat men granaten zou gooien naar uw huis, wat wel gevaarlijk zou kunnen zijn (CGVS, p.25). Erop gewezen dat het vreemd is dat uw gezin zou blootstellen aan dergelijk risico, licht u toe dat Al-Shabaab in uw geval geen granaten zou gebruiken maar gewoon het huis zou binnendringen omdat u geen gewapende lijfwachten hebt (CGVS, p.25). Ook een raid door Al-Shabaab op uw huis zou evenwel niet zonder gevaar zijn. Dat u eigenlijk niet had verwacht dat zo een aanval zou kunnen gebeuren, zoals u even later beweert (CGVS, p.25), druist in tegen uw eerdere verklaringen. Het is daarom niet geloofwaardig dat jullie het niet nodig vonden om enige voorzorgsmaatregelen te nemen. Temeer omdat u

zelf trouwens meent dat uw vrouw en kind wel degelijk door Al-Shabaab geviseerd zouden worden als ze u niet snel konden vinden (CGVS, p.26). Dat staat dan weer lijnrecht tegenover de objectieve vaststelling dat u op Facebook openlijk gepost had dat u in België woonde (toegevoegd aan het administratief dossier), wat u toegeeft en geen probleem lijkt te vinden (CGVS, p.27). Er moet u nota bene worden uitgelegd dat u net tevoren nog had beweerd dat uw vrouw en kind in levensgevaar zouden verkeren indien Al-Shabaab zou ontdekken dat u aan hen was ontkomen, en dat u zelf het bewijs daarvoor op Facebook had gezet. U kan geen zinnig antwoord bieden op deze observatie (CGVS, p.27).

Dat Al-Shabaab na deze doortastende acties kennelijk alle belangstelling voor u verloor, is een zoveelste onlogische wending in uw verhaal. Volgens uw verklaringen wist Al-Shabaab dus uw woonplaats te achterhalen, deden zij daar een moordpoging en ontving u later ook nog een bericht op uw gsm om u te informeren dat Al-Shabaab wist dat uw schoonbroer was neergeschoten in uw plaats en waar u zich op dat ogenblik schuilhield (CGVS, p.12). In reactie daarop zou u naar de hoofdstad en dan naar het buitenland gevlucht zijn. Na uw vertrek is er niets meer gebeurd (CGVS, p.13) en u reikt evenmin enige concrete elementen aan waaruit zou blijken dat Al-Shabaab sindsdien nog op zoek is geweest naar u en/of Al-Shabaab uw verwanten, schoonfamilie, burens, vrienden, kennissen of collega's heeft benaderd in een poging om u terug te vinden. Uw vrouw en kind wonen trouwens nog altijd op dezelfde plaats, waar Al-Shabaab ze volgens u weet wonen. Dit wijst er natuurlijk op dat zij daar geen vrees koesteren om aangevallen en gedood te worden.

U maakt dan ook geen gegronde vrees voor vervolging door Al-Shabaab aannemelijk met uw verklaringen.

De overige door u neergelegde documenten wijzigen deze beoordeling niet. De foto's die u neerlegt, vallen niet te situeren in tijd en plaats en kunnen hoogstens aantonen dat u de andere mensen op de foto ooit hebt ontmoet. Louter dat gegeven werpt evenwel geen ander licht op bovenstaande motivering. De fotokopieën van de Belgische identiteitsbewijzen van uw vader en broers houden geen verband met de door u ingeroepen vrees. Elk verzoek om internationale bescherming moet immers beoordeeld op zijn individuele merites. De door u beweerde vrees staat volgens uw verklaringen duidelijk los van de vluchtaanleiding van uw broers. Louter het feit dat uw broers in het verleden de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent dus niet dat eenzelfde beslissing zou moeten worden genomen in uw geval. Ook de foto van uw zoontje raakt niet aan de kern van uw verzoek om internationale bescherming. De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u hebt gemaakt en die niet eerder zijn besproken, betreffen correcties aan de spelling van plaatsnamen en wijzigingen in de door u beweerde leeftijd en het tijdstip dat u het contact met uw familie kon herstellen. Geen van beide punten werpt een ander licht op bovenstaande motivering.

Tot slot, wat betreft de laatste vrees die u inroept, namelijk dat een andere bajaaj-chauffeur met wie u ruzie had u naar het leven zou staan (CGVS, p.29), stelt het CGVS vast dat uit uw verklaringen onomstotelijk blijkt dat dit beweerde incident zich zou hebben voorgedaan ettelijke maanden voordat u Somalië hebt verlaten, dat dit beweerde probleem los stond van uw vertrek uit Somalië en volgens u trouwens ook reeds was opgelost toen u uw herkomstland hebt verlaten (CGVS, p.29). Op die basis kan een nood aan internationale bescherming in uw hoofde vanzelfsprekend niet worden aangenomen.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar*

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in

uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij hecht geen geloof aan de vrees tot vervolging door Al Shabaab van verzoekende partij. Zij haalt eerstens aan dat de geloofwaardigheid van verzoekende partij ernstig wordt aangetast door de verschillende verklaringen die haar broers A. en Ab.: [...]

Verzoekende partij heeft een DNA test voorgelegd die bewijst dat verzoekende partij effectief gerelateerd is aan A. en afkomstig is van dezelfde ouders. Echter, omdat A. en Ab. bijna 10 jaar (!) geleden andere verklaringen hebben afgelegd, keurt verwerende partij alle verklaringen van verzoekende partij gewoon af. Bovendien heeft verzoekende partij reeds uitgelegd waarom haar broers tijdens hun asielprocedure hebben verklaard dat verzoekende partij is gestorven. Immers, het gezin geraakte elkaar kwijt door de oorlog in 2013 en de broers hadden na de splitsing geen contact met verzoekende partij. Derhalve dachten zij dat verzoekende partij gestorven was en dus gaven zij die informatie op tijdens hun asielprocedure: [...]

A. was slechts 16 jaar tijdens zijn procedure en de verklaringen van Ab. A. zoals afgelegd tijdens het groot onderhoud bij de CGVS luiden als volgt: [...]

Uit de verklaringen van haar broer blijkt aldus dat ook hij niet goed wist hoe verzoekende partij kwam te overlijden omdat hij zelf nog jong was, maar dat hij geen specifiek doodsoorzaak heeft gegeven en waardoor het wél plausibel is dat hij oprecht niet op de hoogte was van het leven van verzoekende partij. Verder benadrukt verzoekende partij dat zij contact heeft gehad met haar vader nadat haar broers reeds hun groot interview hadden afgelegd en dus niet meer terug zijn gegaan naar het CGVS om hun verklaringen te corrigeren. Noch haar broers noch verzoekende partij had kunnen voorspellen dat verzoekende partij in de toekomst ook problemen zou krijgen en moeten vluchten. Zij zagen aldus het belang niet om de verklaringen recht te trekken en hebben het zo gelaten.

II.1.2. Verwerende partij merkt voorts op dat verzoekende partij een andere familiesamenstelling heeft opgegeven tijdens haar verklaringen: [...]

Verzoekende partij was vergeten de zus te vermelden gezien zij niet twee dezelfde ouders heeft als verzoekende partij, maar zij heeft N. wel zelf aangehaald tijdens haar groot onderhoud: [...]

Wat betreft M. heeft ook verzoekende partij zelf verteld wat zij weet over hem, maar zij heeft hem nooit vermeld in haar familiesamenstelling omdat M. geadopteerd was en dus geen bloedband deelt met de rest van de familie: [...]

Daarentegen hebben haar broers M. wel opgegeven als broer, maar de interpretatie van familie is uiteraard afhankelijk van persoon tot persoon en dus hoeft de verschillende samenstellingen niet zozeer als tegenstrijdig worden beschouwd.

II.1.3. Voorts motiveert verwerende partij dat de voorgehouden vluchtrelaas door verzoekende partij niet kan overtuigen: [...]

Eerstens merkt verzoekende partij op dat hoewel Al Shabaab erin slaagt om reeds voor geruime tijd een guerrilla-oorlog te voeren, zij niet beschikken over enige professionalisering van hun informantennetwerk. De aanhoudende oorlog is gebaseerd op willekeurige geweldpleging, aanvallen, zaaien van terreur en dus kan van een groepering als Al Shabaab niet worden verwacht dat zij handelen op een zeer doordachte en beredeneerde manier. Het komt dan ook voor dat verkeerde informatie over personen wordt doorgegeven waardoor onschuldige mensen slachtoffer worden van de beschuldigingen van Al Shabaab. Ingeval van verzoekende partij was het zo dat zij zich op het verkeerde moment op een verkeerde plek bevond waardoor Al Shabaab de conclusie heeft getrokken dat verzoekende partij een spion is. Immers, zij vervoerde de persoon in haar wagen en meteen na het afzetten van de persoon werd hij opgepakt: [...]

Gelet op de irrationele denkwijze van Al Shabaab hoeft het dan ook niet te verbazen dat zij verzoekende partij als spion hebben bestempeld. Verwerende partij houdt geen rekening met de Somalische context en denkwijze van Al Shabaab en bekijkt zaken vanuit een eigen Westerse bril.

II.1.4. Verwerende partij gaat als volgt verder: [...]

Verzoekende partij stelt dat omwille van het voorkomend gevaar uitgaande van Al Shabaab, het geen ongekende grap was die mensen maakten in de gemeenschap aldaar. Haar oom dacht aldus dat het eerste telefoontje werkelijk een “foplijn” of “prank call” was en schonk er niet veel aandacht aan. Hoewel verzoekende partij toch bleef twijfelen, dacht zij dat haar oom wel beter wist want hij was de enige verantwoordelijke voor verzoekende partij in haar leven: [...]

Verzoekende partij stelt tevens dat het eerste telefoontje nog geen dreigtelefoontje was, maar een verzoek van Al Shabaab om naar Jilib te gaan. Het moment dat Al Shabaab effectief begon met dreigementen uit te spreken, nam verzoekende partij wel actie.

II.1.5. Verwerende partij stelt voorts dat de verklaringen van verzoekende partij allerm minst doorleefd zijn: [...]

Verwerende partij toont absoluut geen enkele vorm van begrip. Hoewel het Offerfeest en Suikerfeest de twee belangrijkste feesten zijn in de islam, vallen zij nooit op dezelfde datum. Dit verschuift elk jaar en dus onthouden veel moslims niet de exacte data van de feesten. Zij wachten af wanneer de maand ramadan start en aan de hand van die maand wordt berekend wanneer het offerfeest zal plaatsvinden. Ook worden beiden feesten benoemd als “Eid” en dus afhankelijk van welke “Eid” wordt gesproken, vonden de problemen van verzoekende partij plaats. Verzoekende partij meent dan ook dat de tolk het verkeerde feest heeft vertaald en verzoekende partij zelf sprak over het Suikerfeest, maar de tolk het had over het Offerfeest. Gezien het Suikerfeest plaatsvond eind april 2023, kloppen de verklaringen van verzoekende partij wel en had zij toen nog geen problemen met Al Shabaab.

II.1.6. Tot slot plaatst verwerende partij vraagtekens bij de acties van verzoekende partij en bij het optreden van Al Shabaab: [...]

Verzoekende partij volhardt erin dat Al Shabaab voornamelijk gebruik maakt van granaten voor huizen die bewaakt zijn en dat zij doorzoekingstechnieken gebruiken voor onbewaakte huizen met lage profielen zoals verzoekende partij. Ook stelt verzoekende partij dat Al Shabaab vaak weinig onderneemt tegen vrouwen en kinderen, maar zich vooral richten op andere mannelijke familieleden als zij hun doelwit niet te pakken krijgen.

Wat betreft het weinig doortastend optreden van Al Shabaab na vertrek van verzoekende partij kan uiteraard niet aan haar worden verweten. Zij weet niet waarom de groepering zich plots gedeisd houdt en kan enkel van geluk spreken dat zij momenteel geen bloederige zoekacties organiseren om verzoekende partij te lokken/vinden.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekennig gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.7. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in LowerShabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Lower-Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel LowerShabelle nog steeds zeer precair is.

Zo stelt de informatiefiche van ACLED dat in de periode van 24 februari 2024 tot 22 maart 2024 het meeste politieke geweld plaatsvond in Lower Shabelle: [...]

Voorts laat het meest recent COI Focus rapport van verwerende partij gelden dat tot op heden het meeste battles plaatsvinden in die regio (eigen onderlijning): [...]

Ook laat hetzelfde COI Focus rapport van verwerende partij gelden dat de tweede fase van het militaire offensief niet voldoende is voor de huidige crisis (eigen onderlijning): [...]

Hetzelfde rapport stelt verder vast dat hoewel Al Shabaab verdreven is voor een groot deel uit het gebied in Centraal-Somalië, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat zij de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit aldaar: [...]

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Lower-Shabelle.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan het relaas van verzoekende partij.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab die hem ervan verdenken een spion voor de overheid te zijn. Hij stelt verder zijn land te hebben verlaten wegens een conflict met een andere bajaaj-chauffeur. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) zijn broers tijdens hun asielpprocedure verklaarden dat verzoeker dood was waarbij (i) gevraagd naar eventuele redenen waarom zijn broers zouden hebben gezegd dat hij allang overleden was, verzoeker niet verder kwam dan te stellen dat zijn broers nog jong waren toen zij Somalië verlieten en mogelijks niet wisten dat hij al die tijd bij zijn 'oom' woonde, dat zijn vader lijdt aan hoge bloeddruk en dat zijn moeder, die hem naar zijn oom had gestuurd, om die reden verzwegen had dat verzoeker nog leefde en bij zijn oom verbleef; (ii) verzoeker verklaarde dat hij in 2018, 2019 of 2020 naar een telefooncafé ging en daar met sprekend gemak zijn vader kon opbellen; (iii) het onrealistisch is dat noch verzoeker, noch zijn oom, noch iemand anders uit zijn kennissenkring al die jaren niet rechtstreeks, noch via een tussenpersoon contact kon maken met zijn familie; (iv) verzoekers uitleg dat ze toen nog geen smartphone hadden, geen ander licht op zijn zaak kan werpen aangezien een smartphone niet het enige communicatiemiddel is en (v) verzoeker er met zijn uitleg niet in slaagde op te helderen waarom zijn familieleden ervan overtuigd waren dat hij gestorven was, eerder dan verdwenen of vermist;

(b) verzoekers broers een andere familiestelling opgaven dan verzoeker waarbij (i) volgens de verklaring van zijn broer Ab. zijn zus N. ook via familiehereniging naar België was gekomen; (ii) verzoeker aanvankelijk verklaarde geen zussen te hebben en vervolgens zijn verklaring aanpaste waarna hij stelde dat er een meisje samen met hem en zijn broers was opgegroeid en zij zijn halfzus was; (iii) hij niet weet waar zijn halfzus nu woont en hij dit ook nooit gevraagd heeft aan zijn familie; (iv) hij na een pauze terugkomt op zijn eerdere verklaringen en plots verklaarde dat hij wel naar zijn halfzus had gevraagd, dat zij in België woont en hij haar zelfs heeft ontmoet in België; (v) verzoeker voor het eerst lijkt te horen van een andere overleden broer M. tijdens het persoonlijk onderhoud en (vi) hij uiteindelijk wel vertelde over M. die door zijn moeder geadopteerd was en waar hij ooit over had gehoord, maar verder geen informatie kon over geven;

(c) verzoeker er niet in slaagde op te helderen waarom hij door Al-Shabaab van spionage of enig andere betrokkenheid bij de Somalische overheid zou worden beschuldigd waarbij (i) het zijn passagier was die het tijdstip en de bestemming van de autorit had gekozen; (ii) verzoeker deze man enkel van naam kende omdat hij in een naburige wijk woonde maar verder niets over hem wist en hem per toeval was tegengekomen tijdens zijn werk als chauffeur; (iii) het weinig realistisch overkomt dat Al-Shabaab verzoeker op basis van deze omstandigheden zou ter dood veroordelen, gelet op het feit dat het een organisatie is die al jarenlang met succes een guerilla-oorlog voert tegen de Somalische staat en hun buitenlandse bondgenoten en zij doorgaans over een goed inlichtingennetwerk beschikken;

(d) verzoekers desinteresse over het lot van de passagier die door de politie werd opgepakt, moeilijk te rijmen valt met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben;

(e) verzoekers reactie na de eerste dreigtelefoon evenmin plausibel is waarbij (i) verzoeker na het ontvangen van de eerste dreigtelefoon niets deed en (ii) hij verklaarde hierover gesproken te hebben met zijn oom die meende dat het misschien om een grap ging, maar verzoeker niet dacht dat het om een grap ging maar dan toch zijn leven gewoon verderzette;

(f) verzoekers verklaringen over zijn problemen met Al-Shabaab allerm minst doorleefd zijn te noemen waarbij (i) hij verschillende precieze datums van bedreigingen door Al-Shabaab vermeld, wat een ingestudeerde indruk maakt; (ii) gevraagd naar het laatste Offerfeest dat verzoeker in zijn land van herkomst vierde, hij tweemaal vroeg of het ging over het Offerfeest om dan te stellen dat het Offerfeest op de "normale data" van de religieuze kalender werd gevierd; (iii) nogmaals gevraagd of hij kon duiden wanneer in de door hem beschreven gebeurtenissen het Offerfeest werd gevierd, verzoeker verklaarde dat het Offerfeest al geweest was voor zijn problemen met Al-Shabaab, wat echter niet kan kloppen aangezien het Offerfeest in 2023 plaatsvond op 28 juni nadat verzoeker verklaarde door Al-Shabaab gevraagd te zijn om naar hun rechtbank te komen; (iv) verzoeker in zijn opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud zijn antwoorden probeerde te veranderen van 'nee' naar 'ja', wat een *post factum* wijziging betreft en niet kan overtuigen aangezien ze flagrant tegen verzoekers eerdere uitspraken ingaat; (v) verzoeker ook niet met de gepaste ernst en zorgvuldigheid zijn opmerkingen heeft opgesteld aangezien hij tevens aangaf in de opmerkingen niet over de Somalische nationaliteit te beschikken maar bij navraag dit dan weer werd tegengesproken door zijn advocaat;

(g) verzoeker geen enkele voorzorgsmaatregel nam om zijn gezin te beschermen tegen Al-Shabaab waarbij (i) hij geen enkele poging ondernam om zijn onschuld staande te houden of de valse beschuldiging door Al-Shabaab tegen te gaan en hij enkel opnieuw introk bij zijn 'oom'; (ii) verzoeker zijn vrouw en pasgeboren baby achterliet in zijn huis, waar hij zelf niet langer durfde te wonen; (iii) gevraagd of deze manier van handelen dan niet zeer riskant was voor zijn vrouw en kind, hij stelde van niet omdat hij de enige persoon was die gevisieerd werd door Al-Shabaab; (iv) verzoeker vervolgens verklaarde dat het mogelijk was dat Al-Shabaab granaten zou gooien naar zijn huis, wat wel gevaarlijk kon zijn; (v) erop gewezen dat het vreemd is dat hij zijn vrouw en kind dan zou achterlaten in zijn huis en aan zo'n gevaar zou blootstellen, hij stelde dat Al-Shabaab in zijn geval geen granaten zou gebruiken maar gewoon zijn huis zou binnenvallen omdat hij geen gewapende lijfwachten had; (vi) zo'n inval in verzoekers huis door Al-Shabaab niet zonder gevaar zou zijn voor zijn gezin; (vii) verzoeker later beweerde dat hij niet had verwacht dat zo'n inval zou kunnen gebeuren, wat indruist tegen zijn eerdere verklaringen; (viii) verzoeker bovendien verklaarde dat zijn vrouw en kind wel degelijk door Al-Shabaab gevisieerd zouden worden indien ze hem niet snel zouden vinden; (ix) deze verklaring dan weer lijnrecht staat tegenover de objectieve vaststelling dat verzoeker op Facebook openlijk had gepost dat hij in België woonde en (x) aan verzoeker moet worden uitgelegd dat hij net tevoren nog had

beweerd dat zijn vrouw en kind in levensgevaar zouden verkeren indien Al-Shabaab zou ontdekken dat hij aan hen was ontkomen en hij het bewijs dat hij is ontkomen gewoon op Facebook post;

(h) het onlogisch is dat Al-Shabaab na al de bedreigingen en de moord op zijn schoonbroer kennelijk alle belangstelling voor verzoeker verloor waarbij (i) er na zijn vertrek uit Somalië niets meer is gebeurd; (ii) verzoeker evenmin enig concreet element aanreikt waaruit zou blijken dat Al-Shabaab sindsdien nog op zoek is naar hem en/of zijn verwanten, schoonfamilie, buren, vrienden, kennissen of collega's heeft benaderd in een poging om hem te vinden en (iii) verzoekers vrouw en kind nog steeds op dezelfde plaats wonen terwijl Al-Shabaab hiervan op de hoogte is en dit erop wijst dat zij daar geen vrees koesteren om aangevallen en gedood te worden;

(i) de door verzoeker neergelegde documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande beoordeling kunnen wijzigen waarbij (i) de foto's die verzoeker neerlegde, niet te situeren zijn in tijd en plaats en hoogstens kunnen aantonen dat verzoeker de andere mensen op de foto eens heeft ontmoet; (ii) de fotokopieën van de Belgische identiteitsbewijzen van zijn vader en broers geen verband houden met de door hem ingeroepen vrees en verzoekers vrees duidelijk los staat van de vluchtaanleiding van zijn broers; (iii) louter het feit dat zijn broers in het verleden de vluchtelingenstatus werden toegekend, niet betekent dat verzoeker deze ook moet toegekend krijgen; (iv) de foto van zijn zoontje geen verband vertoont met zijn problemen in Somalië en (v) de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die niet eerder in voorgaande beoordeling werden besproken, correcties van de spelling van plaatsnamen betreffen en wijzigingen aan de door hem beweerde leeftijd en het tijdstip dat hij met zijn familie opnieuw het contact kon herstellen;

(j) verzoekers probleem met een andere bajaaj-chauffeur met wie hij ruzie had en die hem zou willen doden los stond van zijn vertrek uit Somalië waarbij (i) dit incident zich voordeed ettelijke maanden voor zijn vertrek uit Somalië en (ii) dit probleem volgens verzoeker al was opgelost toen hij Somalië verliet.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat verzoekers algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast doordat zijn broers tijdens hun asielpcedure verklaarden dat verzoeker jaren geleden gestorven was. Hij stelt dat: *“Daar waar het CGVS op basis van de DNA-analyse (toegevoegd aan het administratief dossier) - waaruit blijkt dat “de bekomen resultaten ondersteunen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid de hypothese dat A. A. A. en Ab. A. A. dezelfde biologische ouders hebben - betwist noch ontkent dat u een broer bent van A. A. A. (CG-nummer [...]), blijft de vaststelling immers dat uw beide broers in België verklaarden dat u dood was (zie de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). U bent daarmee geconfronteerd en kan enkel herhalen dat jullie echt broers zijn (CGVS, p.14). Gevraagd naar eventuele redenen die uw verwanten zouden hebben gehad om te zeggen dat u al lang dood was, komt u niet verder dan de uitleg dat uw broers nog jong waren toen zij Somalië verlieten en mogelijk niet wisten dat u al die tijd een beetje verderop bij uw “oom” woonde (CGVS, p.14). Uw vader lijdt aan hoge bloeddruk en u speculeert dat uw moeder, die u naar uw “oom” had gestuurd, om die reden voor hem had verzwegen dat u levend en wel bij uw “oom” was gaan schuilen (CGVS, p.15-16), een uitleg die werkelijk niet ernstig te nemen valt. Dat geldt des te meer omdat u volgens uw verklaringen in 2018, 2019 of 2020 in de uiteindelijke versie naar een telefooncafé ging en daar met sprekend gemak uw vader kon opbellen (CGVS, p.10). Dat noch uzelf, noch uw “oom”, noch iemand anders uit jullie kennissenkring al die jaren rechtstreeks of via een tussenpersoon een teken van leven gegeven zouden hebben, is zeer onrealistisch. Uw uitleg dat jullie toen nog geen smartphone hadden (CGVS, p.10) kan daar geen ander licht op werpen. Smartphones zijn namelijk niet het enige communicatiemiddel. Bovendien zou heel deze uitleg niet ophelderen waarom uw familieleden dan zouden geloven dat u was gestorven, eerder dan verdwenen of vermist, terwijl zij daarover geen twijfel lieten bestaan en uw broers A. en Ab. beiden overduidelijk verklaarden dat u was overleden (zie de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).”* Verzoeker stelt dat zijn broers verklaarden dat hij dood was omdat het gezin elkaar was kwijtgeraakt door de oorlog in Somalië in 2013 en zij sindsdien geen contact meer hadden met verzoeker waardoor zij dachten dat hij overleden was. Hij wijst er verder op dat zijn broer A. nog maar 16 jaar oud was tijdens zijn persoonlijk onderhoud en hij niet goed wist hoe verzoeker zou zijn overleden. Verzoeker haalt verder aan dat hij er pas in slaagde het contact met zijn vader te herstellen nadat zijn broers reeds een persoonlijk onderhoud hadden gehad en zij niet meer terug zijn gegaan naar het CGVS om hun verklaringen over hem te corrigeren. De Raad wijst erop dat het onaannemelijk is dat verzoekers moeder zou verzwijgen dat verzoeker bij zijn ‘oom’ is gaan schuilen en in de plaats daarvan zijn broers zou laten denken dat hij dood is. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoekers broers op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat verzoeker nog in leven was en bij zijn oom woonde, ook al was zijn broer nog

maar 16 jaar bij zijn persoonlijk onderhoud. Waar verzoeker stelt dat hij pas na het persoonlijk onderhoud van zijn broers er in slaagde het contact met zijn vader, die bij zijn broers in België was, te herstellen, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat verzoeker voor 2018 of 2019 er nooit in slaagde contact te leggen met zijn gezin maar dan in 2018 of 2019 wel gewoon een telefooncafé kon binnenwandelen en via IMO direct het nummer van zijn vader vond en hem zo kon contacteren (zie NPO, p. 10). Hij slaagt er dan ook niet in een verklaring te geven waarom zijn broers zouden gedacht hebben dat hij dood was.

4.1.6. Verzoeker stelt dat hij zijn zus N. niet heeft opgegeven bij de DVZ omdat zij niet dezelfde vader hebben. Hij heeft bovendien zijn broer M. niet vermeld als broer omdat hij geadopteerd was en geen bloedband had met de familie. Deze uitleg verklaart echter niet waarom verzoeker initieel verklaarde dat hij niet wist waar N. was en stelde dit ook niet gevraagd te hebben aan zijn broers of vader (zie NPO, p. 9) om vervolgens te verklaren dat ze in België verblijft en hij haar hier zelfs heeft ontmoet (zie NPO, p. 16). Waar verzoeker stelt dat hij zijn broer M. niet heeft vermeld omdat hij geadopteerd is, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat zijn broers M. wel vermelden als hun broer, maar verzoeker niet. Het is bovendien opmerkelijk dat verzoeker over zijn broer M. niet meer kan vertellen dan dat hij ooit geadopteerd werd door zijn moeder en zelfs niet weet waar hij nu is (zie NPO, p. 28). Waar hij stelt dat de interpretatie van familie verschilt van persoon tot persoon, wijst de Raad erop dat hij hiermee er geenszins in slaagt deze opmerkelijke tegenstrijdige verklaringen over de gezinssamenstelling te verklaren. Er kan toch verwacht worden dat verzoeker en zijn broers eenduidige verklaringen zouden afleggen over hun gezinssamenstelling. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“Daarbij aansluitend blijkt ook dat uw broers een andere familiesamenstelling opgaven. Volgens de verklaring van Ab. is zijn zus N. immers ook via familiehereniging naar België gekomen (zie blauwe map in het administratief dossier). U verklaart aanvankelijk dat u helemaal geen zussen hebt (CGVS, p.8,9) alvorens te melden dat er wel een meisje samen met jullie is opgegroeid, met name uw halfzus (CGVS, p.9). U hebt geen enkel idee waar uw halfzus tegenwoordig woont, en hebt daar ook nooit achter gevraagd bij de rest van de familie (CGVS, p.9). Na de pauze komt u evenwel terug op deze verklaringen, en stelt u plots dat u wel naar uw halfzus hebt gevraagd, dat zij in België woont nu, en dat u haar zelfs hebt ontmoet in België (CGVS, p.16). Daarmee gaat u dus lijnrecht in tegen uw aanvankelijke verklaringen. Ook van een andere overleden broer, M. (zie verklaringen broers A. en Ab.), lijkt u voor het eerst te horen tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.27-28). U maakt uiteindelijk wel melding van een M. die door uw moeder was geadopteerd en waarover u ooit gehoord hebt, maar kan daar verder niets over vertellen (CGVS, p.28).*

Daar waar uw advocaat herhaaldelijk opwerpt dat u niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de uitspraken van uw broers (CGVS, p.15,30), wijzen deze fundamentele tegenstrijdigheden er duidelijk op dat u en uw broers een goed zicht proberen te hinderen op jullie werkelijke levensomstandigheden en het netwerk waarover jullie beschikken binnen en buiten Somalië, in weerwil van de plicht tot medewerking. Er kan en mag immers worden uitgegaan van de veronderstelling dat alle leden van eenzelfde familie gelijkaardige verklaringen afleggen over de samenstelling van die familie. Het is duidelijk dat u daar niet in slaagt. Het feit dat u niet kan ophelderen waarom uw huidige verzoek om internationale bescherming in België een bedrieglijk licht werpt op de vroegere verklaringen van uw broers, tast uw algemene geloofwaardigheid reeds sterk aan.”

4.1.7. Alleszins, zelfs aangenomen dat de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn broers zouden kunnen worden verklaard door hun langdurige scheiding van elkaar, wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vluchtrelaas reeds voortvloeit uit zijn eigen verklaringen, afgelegd in en beoordeeld vanuit zijn eigen verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal stelt immers op goede gronden vast dat: *“U verklaart dat u op 19 juni 2023 een passagier had vervoerd naar een drukke weg, waar die even later werd opgepakt door de Somalische politie (CGVS, p.11-12,21,22), die op willekeurige tijdstippen patrouilles uitvoert daar (CGVS, p.22). Daarbij past al meteen de kanttekening dat het niet valt in te zien, noch door u wordt opgehelderd, waarom u zou worden beschuldigd van spionage of enige andere betrokkenheid bij de Somalische overheid. Het was immers uw passagier die het tijdstip en de bestemming van de rit had gekozen (CGVS, p.22). U kende deze man enkel van naam omdat hij in een naburige wijk woonde, weet verder niets over hem, en was hem per toeval tegengekomen tijdens uw werk als chauffeur (CGVS, p.21,22). Dat een organisatie als Al-Shabaab, die al jarenlang met succes een guerrilla-oorlog voert tegen de Somalische staat en hun buitenlandse bondgenoten en die doorgaans over een goed inlichtingennetwerk beschikt, u op basis van deze omstandigheden ter dood zou veroordelen als spion komt dan ook weinig realistisch over. Overigens weet u niet hoe het is afgelopen met deze passagier die door de politie werd opgepakt, want hoewel dit aan de basis zou liggen van de door u beweerde vrees, hebt u daar nooit zelfs maar naar gevraagd (CGVS, p.24). Dergelijke desinteresse in uw eigen problemen valt moeilijk te rijmen met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben.”* Verzoeker stelt dat Al-Shabaab niet beschikt over een professioneel inlichtingennetwerk en dat van hen niet kan worden verwacht dat zij op een doordachte en beredeneerde manier handelen. Hij wijst erop dat hij op het verkeerde moment, op de verkeerde plaats was en dat hij daarom als spion beschouwd wordt door Al-Shabaab. In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit

vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. *In casu* kan verzoeker immers niet verklaren waarom Al-Shabaab hem als een spion zou beschouwen, terwijl hij iemand vervoerde die hier zelf om vroeg en die zelf een plaats noemde waar hij naartoe wilde en waar verzoeker hem ook heeft afgezet. Hij kan deze onaannemelijkheid niet verschonen door louter te stellen dat hij op het verkeerde moment, op de verkeerde plaats was. Bovendien kan er ook op gewezen worden dat verzoeker helemaal niet geïnformeerd heeft over wat er nu juist gebeurd is met de passagier die hij vervoerde (zie NPO, p. 24), terwijl er toch verwacht kan worden dat verzoeker enige interesse toont in de persoon die zoveel problemen voor hem heeft veroorzaakt en weet wat er uiteindelijk met hem gebeurd is.

4.1.8. Waar verzoeker stelt dat zijn oom dacht dat de eerste dreigtelefoon een grap was en hijzelf wel twijfelde of dit een grap was maar dacht dat zijn oom het beter wist, wijst de Raad erop dat hij met deze verklaring er niet in slaagt de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen. Dat in zijn gemeenschap dreig telefoons soms een grap waren, betreft immers een blote bewering die nergens gestaafd wordt met concrete elementen. Bovendien, aangezien verzoeker zelf aangaf te twijfelen of het een grap was, kan er wel degelijk verwacht worden dat hij voorzorgsmaatregelen neemt om zichzelf te beschermen voor het geval het toch geen grap bleek te zijn en het wel echt Al-Shabaab was die hem belde. Waar verzoeker stelde dat hij tijdens het eerste telefoongesprek nog niet bedreigd werd, maar hem enkel gevraagd werd om naar Jilib te gaan en hij wel actie ondernam toen hij werkelijk bedreigd werd, wijst de Raad erop dat er van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij reeds vanaf het eerste telefoongesprek voorzorgsmaatregelen nam, aangezien hij toen al wist dat Al-Shabaab naar hem op zoek was en hij, zoals hij zelf verklaarde, twijfelde of het eerste telefoongesprek wel een grap was (zie NPO, p. 23). De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat: *“Uw reactie op deze beweerde gebeurtenis, of eerder het gebrek daaraan, is al evenmin plausibel. Hoewel u dus stelt dat u werd belaagd door een gevaarlijke terreurorganisatie, en dat u daar vanwege de inhoud van de boodschap geen twijfel over had (CGVS, p.23), deed u na het eerste dreigtelefontje helemaal niets. U sprak met uw “oom”, die meende dat het misschien een grapje was (CGVS, p.23). U geloofde evenwel niet dat het ging om een grap, maar zette toch “gewoon” uw leven verder (CGVS, p.23).”*

4.1.9. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij vaststelt dat: *“Overigens zijn uw verklaringen ook allerm minst doorleefd te noemen. Daar waar u consistent dezelfde datums vermeldt, met name een eerste telefoongesprek op 20 juni 2023, gevolgd door een doodsb bedreiging op 08 juli 2023 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; CGVS, p.11,12,23), maakt u vooral een ingestudeerde indruk. Immers, wanneer gevraagd wordt naar het laatste Offerfeest (“Eid Al-Adha”, een belangrijke religieuze feestdag in het islamitische geloof) dat u in uw land van herkomst vierde, kaatst u tweemaal de vraag terug of het gaat over het Offerfeest (CGVS, p.27) alvorens te stellen dat het Offerfeest op de “normale data” van de religieuze kalender werd gevierd (CGVS, p.27). Nogmaals gevraagd of u kon duiden wanneer in de door u beweerde gebeurtenissen het Offerfeest werd gevierd, verklaart u dat dit voor het begin van uw problemen viel (CGVS, p.27). U bevestigt dan nogmaals dat uw problemen tijdens het Offerfeest nog niet waren begonnen (CGVS, p.27) en dat u op dat ogenblik nog nooit was opgebeld door Al-Shabaab (CGVS, p.27). Dit kan echter niet kloppen. In 2023 werd het Offerfeest gevierd op 28 juni (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), met andere woorden nadat u zogezegd al eens door Al-Shabaab was gesommeerd naar hun rechtbank. Dat u deze uitspraken volledig probeert om te keren door in uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud uw antwoorden te veranderen van ‘Nee’ naar ‘Ja’ is dan ook een post-factum wijziging die duidelijk na enige reflectie tot stand is gekomen, en die zo flagrant tegen uw eerdere uitspraken ingaat dat ze niet in het minst kan overtuigen. U blijkt trouwens ook niet met de gepaste ernst en zorgvuldigheid deze opmerkingen te hebben opgesteld, aangezien u tevens aangaf niet over de Somalische nationaliteit te beschikken (zie Document 3 in de groene map). Deze opmerking werd bij navraag dan weer tegengesproken door uw advocaat via e-mail op 09 april 2024.”*

Waar verzoeker stelt dat veel moslims niet weten wanneer het Offerfeest en het Suikerfeest exact worden gevierd omdat ze elk jaar op een verschillende datum vallen, wijst de Raad erop dat dit betoog niet kan overtuigen. Er kan zo op worden gewezen dat het opmerkelijk is dat verzoeker wel de exacte data kan noemen van de verschillende bedreigingen, maar wanneer hem gevraagd wordt om deze exacte data te situeren aan de hand van één van de belangrijkste feestdagen voor moslims hij hierin faalt, waardoor het ingestudeerde karakter van de exacte data van de bedreigingen wordt onderbouwd. Verzoeker stelt verder dat de tolk het verkeerde feest had vertaald en hijzelf sprak over het Suikerfeest, maar de tolk dit vertaald heeft als Offerfeest. De Raad wijst erop dat tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende keren verduidelijkt werd dat er gevraagd werd naar het Offerfeest en niet naar het Suikerfeest, waardoor verzoeker niet kan poneren dat de tolk dit verkeerd zou hebben vertaald. Zo werd verzoeker letterlijk gevraagd of hij het Offerfeest of het Suikerfeest bedoelde, waarbij verzoeker repliceerde dat hij het over het Offerfeest had (zie

NPO, p. 27). Bovendien is verzoekers betoog ook weinig ernstig te noemen, rekening houdend met de eerder aan de commissaris-generaal overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. In deze opmerkingen heeft verzoeker immers enkel zijn antwoord of de bedreigingen plaatsvonden voor het Offerfeest gewijzigd van ontkennend naar bevestigend. Indien er daadwerkelijk sprake zou zijn geweest van een misverstand met de tolk, had verzoeker in de notities kunnen lezen dat de tolk sprak over het Offerfeest en had hij dit aldus kunnen rechtzetten middels de door hem overgemaakte opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud, *quod non in casu*. Hij kan zich dan ook niet op een vertaalfout door de tolk beroepen om deze tegenstrijdigheid te verschonen.

4.1.10. Verzoeker stelt verder dat hij niet verantwoordelijk is voor de handelswijze van Al-Shabaab. In deze benadrukt de Raad opnieuw dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Dat Al-Shabaab hem voor zijn vertrek verschillende keren bedreigde en zelfs zijn huis binnenviel om dan na zijn vertrek niets meer te doen, is onaannemelijk, zeker gelet op het feit dat zijn vrouw en kind nog in Somalië aanwezig zijn. Waar verzoeker stelt dat Al-Shabaab vrouwen en kinderen meestal met rust laat en zich vooral richt op andere mannelijke familieleden, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat Al-Shabaab dan niet bij zijn oom, een mannelijk familielid van verzoeker, zijn langs geweest om naar verzoeker te vragen. Door verder louter te volharden in zijn verklaring dat Al-Shabaab voornamelijk gebruik maakt van granaten voor huizen die onbewaakt zijn en zoekacties doet in huizen die onbewaakt zijn, slaagt verzoeker er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen. Er kan immers wel degelijk verwacht worden dat, indien verzoeker werkelijk problemen had met Al-Shabaab, hij zijn vrouw en kind in veiligheid bracht en hen niet zou achterlaten thuis, waar zij kunnen worden lastiggevallen of zelfs gedood worden door Al-Shabaab, zij het onbedoeld in het kader van zoektocht naar verzoeker zelf. Dat hij hen gewoon thuis achterliet zonder enige vorm van voorzorgsmaatregelen te nemen om hen te beschermen, doet twifelen aan de ernst van zijn voorgehouden vrees. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Op 08 juli 2023 zou u dan een tweede keer opgebeld zijn door Al-Shabaab, gevolgd door een gelddonatie waarmee u een lijkwade kon kopen (CGVS, p.12,23). Ditmaal nam u de bedreigingen wel ernstig, en in de wetenschap dat Al-Shabaab in uw stad moordaanslagen pleegt (CGVS, p.24), trok u opnieuw in bij uw “oom” (CGVS, p.12,24). Verder ondernam u geen poging om uw onschuld staande te houden of met deze valse beschuldiging om te gaan (CGVS, p.24). Uw vrouw en uw pasgeboren baby liet u achter in uw huis, waar u zelf dus niet langer durfde wonen. Gevraagd of deze manier van handelen dan niet zeer riskant was voor uw vrouw en uw kind, stelt u van niet omdat u de enige persoon was die gevisieerd werd. U voegt daar meteen wel aan toen dat het mogelijk was dat men granaten zou gooien naar uw huis, wat wel gevaarlijk zou kunnen zijn (CGVS, p.25). Erop gewezen dat het vreemd is dat uw gezin zou blootstellen aan dergelijk risico, licht u toe dat Al-Shabaab in uw geval geen granaten zou gebruiken maar gewoon het huis zou binnendringen omdat u geen gewapende lijfwachten hebt (CGVS, p.25). Ook een raid door Al-Shabaab op uw huis zou evenwel niet zonder gevaar zijn. Dat u eigenlijk niet had verwacht dat zo een aanval zou kunnen gebeuren, zoals u even later beweert (CGVS, p.25), druist in tegen uw eerdere verklaringen. Het is daarom niet geloofwaardig dat jullie het niet nodig vonden om enige voorzorgsmaatregelen te nemen. Temeer omdat u zelf trouwens meent dat uw vrouw en kind wel degelijk door Al-Shabaab gevisieerd zouden worden als ze u niet snel konden vinden (CGVS, p.26). Dat staat dan weer lijnrecht tegenover de objectieve vaststelling dat u op Facebook openlijk gepost had dat u in België woonde (toegevoegd aan het administratief dossier), wat u toegeeft en geen probleem lijkt te vinden (CGVS, p.27). Er moet u nota bene worden uitgelegd dat u net tevoren nog had beweerd dat uw vrouw en kind in levensgevaar zouden verkeren indien Al-Shabaab zou ontdekken dat u aan hen was ontkomen, en dat u zelf het bewijs daarvoor op Facebook had gezet. U kan geen zinnig antwoord bieden op deze observatie (CGVS, p.27).*

Dat Al-Shabaab na deze doortastende acties kennelijk alle belangstelling voor u verloor, is een zoveelste onlogische wending in uw verhaal. Volgens uw verklaringen wist Al-Shabaab dus uw woonplaats te achterhalen, deden zij daar een moordpoging en ontving u later ook nog een bericht op uw gsm om u te informeren dat Al-Shabaab wist dat uw schoonbroer was neergeschoten in uw plaats en waar u zich op dat ogenblik schuilhield (CGVS, p.12). In reactie daarop zou u naar de hoofdstad en dan naar het buitenland gevlucht zijn. Na uw vertrek is er niets meer gebeurd (CGVS, p.13) en u reikt evenmin enige concrete elementen aan waaruit zou blijken dat Al-Shabaab sindsdien nog op zoek is geweest naar u en/of Al-Shabaab uw verwanten, schoonfamilie, burens, vrienden, kennissen of collega's heeft benaderd in een poging om u terug te vinden. Uw vrouw en kind wonen trouwens nog altijd op dezelfde plaats, waar Al-Shabaab ze volgens u weet wonen. Dit wijst er natuurlijk op dat zij daar geen vrees koesteren om aangevallen en gedood te worden.”

4.1.11. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten en zijn vrees gedood te worden door een andere bajaaj-chauffeur, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal, die door verzoeker volledig onbesproken wordt gelaten, bij waar hij stelt dat: *“De overige door u neergelegde documenten wijzigen deze beoordeling niet. De foto's die u neerlegt, vallen niet te situeren in tijd en plaats en kunnen hoogstens aantonen dat u de andere mensen op de foto ooit hebt ontmoet. Louter dat gegeven werpt evenwel geen ander licht op bovenstaande motivering. De fotokopieën van de Belgische identiteitsbewijzen*

van uw vader en broers houden geen verband met de door u ingeroepen vrees. Elk verzoek om internationale bescherming moet immers beoordeeld op zijn individuele merites. De door u beweerde vrees staat volgens uw verklaringen duidelijk los van de vluchtaanleiding van uw broers. Louter het feit dat uw broers in het verleden de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent dus niet dat eenzelfde beslissing zou moeten worden genomen in uw geval. Ook de foto van uw zoontje raakt niet aan de kern van uw verzoek om internationale bescherming. De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u hebt gemaakt en die niet eerder zijn besproken, betreffen correcties aan de spelling van plaatsnamen en wijzigingen in de door u beweerde leeftijd en het tijdstip dat u het contact met uw familie kon herstellen. Geen van beide punten werpt een ander licht op bovenstaande motivering.

Tot slot, wat betreft de laatste vrees die u inroept, namelijk dat een andere bajaaj-chauffeur met wie u ruzie had u naar het leven zou staan (CGVS, p.29), stelt het CGVS vast dat uit uw verklaringen onomstotelijk blijkt dat dit beweerde incident zich zou hebben voorgedaan ettelijke maanden voordat u Somalië hebt verlaten, dat dit beweerde probleem los stond van uw vertrek uit Somalië en volgens u trouwens ook reeds was opgelost toen u uw herkomstland hebt verlaten (CGVS, p.29). Op die basis kan een nood aan internationale bescherming in uw hoofde vanzelfsprekend niet worden aangenomen." Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Deze motieven, waartegen verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkeld, worden door de Raad overgenomen.

4.1.12. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Deze vaststelling blijft overeind, zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat het verschil in de verklaringen tussen hemzelf en zijn broers zijn te wijten aan hun langdurige scheiding. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: "Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgis.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023,

beschikbaar

op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMISS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in

uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker gaat niet in op de het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn verzoekschrift brengt in zijn verzoekschrift ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES